

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

5016 REIAL DECRET 209/2002, de 22 de febrer, pel qual s'estableixen normes d'ordenació de les explotacions apícoles. («BOE» 62, de 13-3-2002.)

L'apicultura, com a activitat pecuària, ha assolit en els últims anys una importància considerable i un interès creixent, que, més enllà de la repercussió econòmica en el sector de la producció de la mel i altres productes del rusc, té una importància fonamental per al desenvolupament rural, l'equilibri ecològic i constitueix la base per a la conservació i la diversitat de les plantes que depenen de la pol·linització, fet que contribueix a elevar la productivitat de gran part dels cultius, aprofitant recursos no utilitzats per cap altra activitat productiva.

D'altra banda, l'apicultura professional s'ha de considerar una activitat ramadera fonamentalment lligada a la transhumància per tal que hi hagi un aprofitament més gran de les diferents floracions silvestres i conreades. Per aquest motiu és convenient adoptar les mesures que facilitin el moviment, amb plenes garanties sanitàries, i de manera harmònica a tot el territori nacional.

En aquest sentit, és fonamental un sistema uniforme per a la identificació dels ruscos que permeti, d'una manera ràpida, conèixer l'explotació a què pertanyen.

A més, en l'actualitat, la situació epizootiològica de les explotacions apícoles ha sofert diverses transformacions des de l'aparició de la malaltia de la varroasi a mitjan anys vuitanta, de manera que és necessari implantar noves mesures concordes amb aquesta realitat, així com elaborar un programa sanitari comú que permeti una lluita racional contra aquest paràsit, i garantir amb això la supervivència de l'espècie «*Apis mellifera*».

En aquest sentit, a nivell comunitari s'han dictat diverses normes que regulen fonamentalment aspectes molt concrets del sector de l'apicultura vinculats a la producció i comercialització de la mel i a qüestions de policia sanitària en relació amb determinades malalties de les abelles. Així, el Reglament (CE) 1221/1997, del Consell, de 25 de juny, estableix les normes generals d'aplicació de les mesures destinades a millorar la producció i comercialització de la mel, i el Reglament (CE) 2300/1997, de la Comissió, de 20 de novembre, estableix les disposicions d'aplicació de l'anterior Reglament. D'altra banda, la Directiva 92/65/CEE, del Consell, de 13 de juliol, estableix les condicions de policia sanitària aplicables als intercanvis i a les importacions a la comunitat d'abelles.

En l'ordenament jurídic intern la matèria s'ha regulat, fonamentalment, mitjançant l'Ordre de 16 de febrer de 1988 per la qual s'estableixen normes sanitàries de la transhumància de les abelles. A més, en relació amb la normativa comunitària abans esmentada, el Reial decret 519/1999, de 26 de març, estableix un règim d'ajuts a l'apicultura en el marc dels programes nacionals anuals, i el Reial decret 1881/1994, de 16 de setembre, trasllada a la legislació nacional la Directiva 92/65/CEE. Al seu torn, les comunitats autònomes han tractat profusament el sector de l'apicultura mitjançant normes de caràcter i contingut diversos.

En l'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultats les comunitats autònomes i els sectors afectats.

Aquest Reial decret es dicta d'acord amb el que estableix l'article 149.1.13a i 16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre bases i

coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i sobre bases i coordinació general de la sanitat.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de ministres a la reunió del dia 22 de febrer de 2002,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació.*

Aquest Reial decret estableix les normes bàsiques per les quals es regula l'aplicació de mesures d'ordenació sanitària i zootècnica de les explotacions apícoles, així com les condicions d'ubicació, assentament i moviment de ruscos, infraestructura zootècnica, sanitària i equipaments, que permetin un desenvolupament eficaç i correcte de l'activitat apícola a tot el territori nacional.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Reial decret són aplicables les definicions següents:

a) Eixam: és la colònia d'abelles productores de mel («*Apis mellifera*»).

b) Rusc: és el conjunt format per un eixam, el recipient que el conté i els elements propis necessaris perquè sobrevisqui. Pot ser dels tipus següents:

1r Fix: és aquell que té les bresques fixes i inseparables del recipient.

2n Mòbil: el que té bresques mòbils que es poden separar per collir la mel, per netejar-les, etc. D'acord amb la forma de creixement de la colònia i el consegüent desenvolupament del rusc, es divideixen en verticals i horitzontals.

c) Assentament apícola: lloc on s'installa un abellar per aprofitar la flora o per passar la hivernada.

d) Abellar: conjunt de ruscos, que pertanyen a un o diversos titulars i que estan en un mateix assentament. Poden ser:

1r Lleixes: amb ruscos que estan tot l'any en un mateix assentament.

2n Transhumants: són aquells els ruscos dels quals són desplaçats a un altre o a altres assentaments al llarg de l'any.

e) Abellar abandonat: abellar amb més del 50 per 100 dels ruscos morts.

f) Rusc mort: rusc on s'evidencia la falta d'activitat biològica dels seus elements vius (insectes adults i cries).

g) Explotació apícola: conjunt de tots els ruscos repartits en un o diversos abellers d'un mateix titular amb independència de la seva finalitat o emplaçament. Pot ser:

1r Professional: la que té 150 ruscos o més.

2n No professional: la que té menys de 150 ruscos.

3r D'autoconsum: la utilitzada per obtenir productes dels ruscos amb destinació exclusiva al consum familiar. El nombre màxim de ruscos per a aquestes explotacions no pot superar els 15 ruscos.

h) Titular d'explotació apícola: persona física o jurídica que exerceix l'activitat apícola i assumeix la responsabilitat i els riscos inherents a la gestió.

i) Autoritat competent: els òrgans competents de les comunitats autònomes.

Article 3. *Classificació zootècnica de les explotacions apícoles.*

Les explotacions apícoles es classifiquen en:

1. De producció: són les dedicades a la producció de mel i altres productes apícoles (PD).
2. De selecció i cria: són les explotacions apícoles dedicades principalment a la cria i la selecció d'abelles (SC).
3. De pol·linització: són aquelles l'activitat principal de les quals és la pol·linització de cultius agrícoles (PZ).
4. Mixtes: són aquelles en les quals s'alternen amb una importància similar més d'una de les activitats de les classificacions anteriors (MX).
5. D'altres: les que no s'ajusten a la classificació dels apartats anteriors (OT).

Article 4. *Identificació dels ruscos. Codi d'explotació.*

1. Els titulars de les explotacions apícoles han d'identificar cada rusc, en un lloc visible i de forma llegible, amb una marca indeleble, on consti el codi assignat a l'explotació a la qual pertany. Així mateix, s'ha d'advertir, en un lloc visible i proper a l'abellar, de la presència d'abelles. Aquest advertiment no és obligatori si la finca està tancada i els ruscos se situen a una distància mínima de 25 metres de la tanca.

2. El codi d'explotació a què fa referència l'apartat anterior està compost per la seqüència alfanumèrica següent:

- a) Tres dígits, com a màxim, corresponents al número del municipi (d'acord amb la codificació INE). En el cas que la província sigui identificada amb un codi numèric de dos dígits, el municipi s'ha d'identificar necessàriament mitjançant tres dígits.
- b) La sigla de la província d'acord amb l'annex II d'aquest Reial decret, o dos dígits per indicar el codi numèric corresponent.
- c) Un màxim de set dígits per al número que s'assigni a cada explotació.

3. Tots els ruscos que s'incorporin a l'explotació, ja sigui per substitució de material vell, per ampliació de la mida de l'explotació o per nova incorporació, s'han d'identificar segons el que estableix aquest Reial decret en el mateix moment en què entrin a formar part de l'explotació.

Article 5. *Inscripció registral de les explotacions apícoles.*

1. El registre de les explotacions apícoles correspon a l'autoritat competent de la comunitat autònoma on radiqui el domicili fiscal del titular.

2. Els titulars de les explotacions apícoles han de presentar davant de l'autoritat competent esmentada la sol·licitud corresponent, als efectes del registre de l'explotació, i adjuntar-hi la documentació acreditativa dels aspectes següents: dades personals del titular de l'explotació, dades identificatives de l'explotació d'acord amb el que disposa l'article 4, classe d'explotació segons les categories a què fa referència l'article 3 i tipus i nombre de ruscos.

3. Les resolucions favorables donen lloc a les inscripcions subsegüents als corresponents registres.

4. Igualment, s'han de registrar les modificacions essencials de les dades, així com les decisions que s'adoptin sobre la suspensió o l'extinció de l'activitat de les explotacions apícoles.

Article 6. *Registre general de les explotacions apícoles.*

1. Al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació s'ha de crear un Registre general d'explotacions apícoles, i a aquest efecte les autoritats competents han de remetre, en suport informàtic, durant el primer trimestre de cada any, una còpia de les dades de què disposin, fins al 31 de desembre de l'any anterior, a la Direcció General de Ramaderia del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació. Aquesta informació ha de contenir, almenys, les dades a què es refereix l'article 5.2.

2. El Registre general d'explotacions apícoles té caràcter públic.

3. Les autoritats competents han de comunicar al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació les modificacions que es produeixin en els seus registres i en particular la cessació de l'activitat de l'explotació.

Article 7. *Document d'explotació apícola i transhumància.*

1. Als efectes zootècnics i sanitaris, tot titular d'una explotació apícola ha de tenir un document, quadern o llibre registre de l'explotació apícola facilitat als apicultors i diligenciat per l'autoritat competent. En aquest document s'hi han de recollir almenys les dades següents, que s'indiquen a l'annex I:

- a) Codi de l'explotació.
- b) Dades identificatives del titular de l'explotació.
- c) Nombre de ruscos.
- d) Informació de cada trasllat dels ruscos.
- e) Dades sanitàries de l'explotació.
- f) Anàlisis de laboratori.

2. Aquest document ha d'estar a disposició de l'autoritat competent de la comunitat autònoma on estigui registrada l'explotació i de les altres comunitats autònomes on els ruscos circulin o s'estableixin per raons de transhumància o altres i, especialment en els casos en els quals, davant d'una situació d'alerta sanitària, es faci necessari instaurar mesures, principalment, pel que fa al moviment de ruscos. Així mateix, aquest document ha de ser validat anualment per l'autoritat competent de la comunitat autònoma expedidora a efectes de control.

3. Els titulars de les explotacions apícoles han d'actualitzar en cada moment les dades contingudes en aquest document.

4. El document que regula en aquest article constitueix un requisit indispensable per a qualsevol trasllat dels ruscos per raons de transhumància o altres.

Article 8. *Condicions mínimes de les explotacions apícoles.*

1. La disposició i la naturalesa de les construccions i instal·lacions, utilitatge i equip han de possibilitar en tot moment la realització d'una eficaç neteja, desinfecció i desparasitació en cas necessari.

2. Els assentaments apícoles han de respectar les distàncies mínimes següents respecte a:

- 1r Establiments col·lectius de caràcter públic i centres urbans, nuclis de població: 400 metres.
- 2n Habitatges rurals habitats i instal·lacions pecuàries: 100 metres.
- 3r Carreteres nacionals: 200 metres.
- 4t Carreteres comarcals: 50 metres.
- 5è Camins veïnals: 25 metres.
- 6è Pistes forestals: els ruscos s'han d'instal·lar a les vores sense que obstrueixin el pas.

3. Per a l'establiment de distàncies mínimes entre assentaments apícoles, no es consideren els assenta-

ments de menys de 26 ruscós com a referència per determinar distàncies mínimes entre assentaments.

4. La distància establerta per a carreteres i camins a l'apartat 2 es pot reduir en un 50 per 100 si l'abellar està situat en un pendent i a una altura o desnivell superior de dos metres amb l'horitzontal d'aquestes carreteres i camins.

5. Les distàncies que estableix l'apartat 2 es poden reduir, fins a un màxim del 75 per 100, sempre que els abellars comptin amb una tanca, almenys, de dos metres d'altura, a la cara que estigui situada cap a la carretera, camí o establiment de referència per determinar la distància. Aquesta tanca pot ser de qualsevol material que obligui les abelles a iniciar el vol per sobre dels dos metres d'altura.

Aquesta excepció no és aplicable al que disposa per a distàncies entre assentaments apícoles.

Article 9. *Mesures de protecció animal.*

El titular de l'explotació ha de vetllar per la satisfacció de les necessitats fisiològiques i de comportament de les abelles, a fi d'afavorir el seu bon estat de salut i de benestar.

Article 10. *Control sanitari.*

1. Els titulars de les explotacions apícoles han d'aplicar i mantenir els programes i les normes sanitàries contra les malalties que s'estableixin, subjectes a control oficial.

2. En cas que s'adverteixi una alteració patològica que pugui posar en perill l'explotació, el seu titular ho ha de comunicar urgentment a l'autoritat competent.

3. En el marc de la lluita coordinada contra les malalties de les abelles, el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació ha d'elaborar i coordinar l'aplicació del Pla nacional de lluita integral contra la varroasi, l'execució de la qual correspon a les autoritats competents. Quan els apicultors s'agrupin per dur a terme la lluita contra aquestes malalties d'acord amb el que preveu el Reial decret 1880/1996, de 2 d'agost, pel qual es regulen les agrupacions de defensa sanitària ramadera, poden percebre els ajuts corresponents en funció de les disponibilitats pressupostàries.

Article 11. *Transhumància.*

1. Es pot practicar la transhumància a tot el territori nacional sempre que es compleixin els requisits sanitaris i de documentació que regula aquest Reial decret.

2. Els apicultors que facin transhumància fora de l'àmbit de la seva comunitat autònoma, en poden fer comunicant a l'autoritat competent de la comunitat autònoma on radiqui el Registre de la seva explotació, amb una antelació mínima d'una setmana sobre la data de començament del primer moviment de ruscós, el programa de trasllats previst per als tres mesos següents, i han d'indicar el municipi o la comarca, la província i la data prevista en què han de tenir lloc els trasllats.

3. Aquesta comunicació, una vegada visada per l'autoritat competent, s'ha d'adjuntar al document d'explotació apícola i transhumància i ha d'acompanyar els ruscós en els desplaçaments. Ha de contenir, almenys, les dades següents:

- Data prevista d'inici dels trasllats.
- Nombre de ruscós traslladats.
- Lloc d'origen dels ruscós.
- Lloc de destinació dels ruscós.
- Conformitat amb la signatura del veterinari oficial i segell de la unitat veterina.

4. Qualsevol alteració posterior a la comunicació del programa de trasllats previst, que suposi un canvi a la comunitat autònoma de destinació, l'apicultor l'ha de comunicar així mateix a l'autoritat competent d'origen, immediatament o, com a màxim, quaranta-vuit hores després que s'hagi produït.

5. Les autoritats competents del lloc d'origen han de transmetre, en el termini més breu possible, a l'autoritat competent del lloc de destinació els programes de trasllats que les afectin, així com les incidències o alteracions del programa que s'hagin produït.

6. Durant el transport, les boques dels ruscós han d'anar tancades i, si van obertes, han d'anar cobertes amb una malla o qualsevol altre sistema que impedeixi que surtin les abelles.

Article 12. *Inspecció.*

Les autoritats competents porten a terme inspeccions zootècniques i sanitàries, per comprovar el compliment de les condicions i els requisits que exigeix la normativa d'ordenació i regulació de les explotacions apícoles.

Article 13. *Infraccions.*

L'incompliment d'aquest Reial decret se sanciona, d'acord amb el que estableix la Llei d'epizoòties, de 20 de desembre de 1952; el Decret de 4 de febrer de 1955, pel qual s'aprova el Reglament d'epizoòties, i el Reial decret 1945/1983, de 22 de juny, pel qual es regulen les infraccions i sancions en matèria de defensa del consumidor i de la producció agroalimentària.

Disposició transitòria primera. *Explotacions existents pendents d'inscripció.*

Els titulars de les explotacions existents abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, que no estiguessin inscrites en el registre corresponent, així com els titulars d'explotacions ja inscrites, han de sol·licitar a l'autoritat competent la inscripció al registre o l'actualització de les dades que aquest conté, segons sigui procedent.

Disposició transitòria segona. *Identificació de ruscós.*

1. En el termini màxim de seixanta mesos després d'haver entrat en vigor aquest Reial decret, tots els ruscós han d'estar identificats segons el que aquest estableix.

2. Identificat un ruscó amb el nou codi establert en aquest Reial decret, ha de figurar al document d'explotació apícola i transhumància el codi anterior juntament amb el nou, almenys fins que finalitzi el termini assenyalat a l'apartat 1.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queda derogada l'Ordre de 16 de febrer de 1988 per la qual s'estableixen normes sanitàries de la transhumància de les abelles.

2. Queda derogada qualsevol altra disposició del mateix rang o inferior, en tot el que s'oposi a aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 2459/1996.*

Es modifica el Reial decret 2459/1996, de 2 de desembre, pel qual s'estableix la llista de malalties de declaració obligatòria i es dóna la normativa per notificar-les; a l'annex I, paràgraf C, s'hi inclou la malaltia de la varroasi.

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret 1880/1996.*

Es modifica el Reial decret 1880/1996, de 2 d'agost, pel qual es regulen les agrupacions de defensa sanitària ramaderes; el paràgraf b) de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«b) Integrar, a l'àmbit territorial d'un o diversos municipis, almenys el 30 per 100 dels ramaders de cada municipi, excepte en apicultura, o alternativament, un cens ramader mínim que ha de determinar cada comunitat autònoma per a cada espècie en relació amb la seva estructura ramadera i territorial.»

Disposició final tercera. *Modificació del Reial decret 519/1999.*

Es modifica el Reial decret 519/1999, de 26 de març, pel qual es regula el règim d'ajuts a l'apicultura en el marc dels programes nacionals anuals, i s'afegeix un paràgraf segon a l'a) de l'apartat 1 de l'article 4, del tenor següent:

«Els abellars abandonats i els ruscós morts no donen dret al seu titular a cobrar ajuts.»

Disposició final quarta. *Títols competencials.*

Les disposicions d'aquest Reial decret tenen caràcter de normativa bàsica estatal, a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, i l'article 149.1.16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre les bases i la coordinació general de la sanitat.

Disposició final cinquena. *Facultat de desplegament.*

Es faculta el ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació, en l'àmbit de les seves competències, per dictar les disposicions necessàries per a l'execució i el desplegament d'aquest Reial decret.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de febrer de 2002.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Agricultura, Pesca
i Alimentació,
MIGUEL ARIAS CAÑETE

ANNEX I**Document d'exploració apícola i de transhumància**

Registre d'exploracions apícoles:

Titular de l'exploració:

Municipi: Província:

Comunitat autònoma:

Codi de l'exploració apícola:

Codi anterior a l'entrada en vigor del Reial decret 209/2002, de 22 de febrer:

Titular de l'exploració:

NIF/CIF: Número de telèfon:

Domicili: C/ Número: Pis: Porta:

Municipi: CP: Província:

Classe d'exploració*:

Núm. de ruscos lleixes:

Núm. de ruscos transhumants:

Núm. total de ruscos:

Veterinari oficial de la Comunitat Autònoma:

Traslats de ruscos:

Dades sanitàries: malalties, tractaments:

Anàlisis de laboratori:

Declara:

Que són verdaderes totes les dades que ressenya i conté aquest document d'exploració apícola i de transhumància.

Es compromet:

A complir el que disposa el Reial decret 209/2002, de 22 de febrer, pel qual s'estableixen normes d'ordenació de les explotacions apícoles, així com la legislació apícola en vigor.

..... de de

(Signatura de l'apicultor o representant legal)

* Segons les categories a les quals fa referència l'article 2 del Reial decret 209/2002, de 22 de febrer:

Producció: PD.
 Selecció i cria: SC.
 Pol·linització: PZ.
 Mixtes: M.
 D'altres: OT.

Informació que ha de conèixer el titular d'aquest document d'explotació apícola i de transhumància:

1. Per exercir la seva activitat com a apicultor s'ha d'inscriure al Registre general d'explotacions apícoles.
2. Tots els ruscus han d'estar identificats amb el codi d'explotació.
3. S'ha d'actualitzar el registre, una vegada l'any.
4. En aquest document, l'apicultor hi ha d'anotar les seves dades personals, les altes i baixes de ruscus, els trasllats, els tractaments sanitaris i les anàlisis de laboratori que s'han fet en els ruscus de la seva explotació apícola.
5. Aquest document, acompanyat amb el programa de trasllats degudament visat per l'autoritat competent, empara el trasllat de ruscus a tot el territori nacional.

ANNEX II

Comunitat Autònoma de Castella i Lleó:

Segòvia: SG.
 Sòria: SO.
 Valladolid: VA.
 Zamora: ZA.
 Àvila: AV.
 Burgos: BU.
 Lleó: LE.
 Palència: P.
 Salamanca: SA.

Comunitat Autònoma de Castella-la Manxa:

Albacete: AB.
 Ciudad Real: CR.
 Conca: CU.
 Guadalajara: GU.
 Toledo: TO.

Comunitat Autònoma d'Extremadura:

Badajoz: BA.
 Càceres: CC.

Regió de Múrcia:

Múrcia: MU.

Comunitat Valenciana:

Alacant: A.
 Castelló: CS.
 València: V.

Comunitat de Madrid:

Madrid: M.

Comunitat Autònoma de Cantàbria:

Santander: S.

Comunitat Autònoma de Catalunya:

Barcelona: B.
 Girona: GI.
 Lleida: L.
 Tarragona: T.

Comunitat Autònoma de Galícia:

A Corunya: C.
 Lugo: LU.
 Ourense: OU.
 Pontevedra: PO.

Comunitat Autònoma d'Andalusia:

Almeria: AL.
 Cadis: CA.
 Còrdova: CO.

Granada: GR
 Huelva: H.
 Jaén: J.
 Màlaga: MA.
 Sevilla: SE.

Principat d'Astúries:

Astúries: O.

Comunitat Autònoma de la Rioja:

La Rioja: LO.

Comunitat Autònoma d'Aragó:

Oscà: HU.
 Terol: TE.
 Saragossa: ZA.

Comunitat Autònoma de Canàries:

Gran Canària: GC.
 Tenerife: TF.

Comunitat Foral de Navarra:

Navarra: NA.

Comunitat Autònoma de les Illes Balears:

Balears: IB.

País Basc:

Àlaba: VI.
 Guipúscoa: SS.
 Biscaia: BI.

5101 *REIAL DECRET 234/2002, d'1 de març, pel qual es modifica el Reial decret 929/1995, de 9 de juny, pel qual s'aprova el Reglament tècnic de control i certificació de plantes de viver de fruiters. («BOE» 63, de 14-3-2002.)*

El Reial decret 929/1995, de 9 de juny, pel qual s'aprova el Reglament tècnic de control i certificació de plantes de viver de fruiters, va recollir la legislació nacional prèvia en la matèria i va incorporar a l'ordenament jurídic intern una normativa comunitària integrada per la Directiva 92/34/CEE, del Consell, de 28 d'abril, relativa a la comercialització de materials de multiplicació de fruiters i de plançons de fruiter destinats a la producció frutícola, i per les directives de la Comissió dictades en desplegament de la Directiva i de conformitat amb aquesta.

L'alvocat és una espècie localment molt important de la nostra economia agrària. Per prevenir els problemes sanitaris a les plantacions comercials és necessari i efectiu assegurar la qualitat i sanitat de les plantes de viver que ofereixen els proveïdors.

Per a això, aquest Reial decret incorpora al Reglament tècnic de control i certificació de fruiters els requisits de control i certificació de la qualitat de les plantes de viver d'alvocat en un annex específic harmonitzat amb la resta d'espècies regulades de fruiters. Aquesta harmonització no pot arribar als termes que són propis de les espècies regulades en l'àmbit de la Unió Europea, com no és el cas de l'alvocat i el bananer, per la qual cosa s'incorpora i es desenvolupa la definició de categoria estàndard per a aquestes dues espècies.

Aquesta disposició s'ha sotmès al procediment que preveu la Directiva 98/34/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de juny, per la qual s'estableix un procediment d'informació en matèria de normes i reglamen-